

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְשָׂה אֶחָת מִן הָצֶאֱן
הַמִּזְבֵּחַ מִמִּשְׁקֵי יִשְׂרָאֵל
לְמִנְחָה וְלַעֲוֹלָה וּלְשִׁלְמִים
לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם גַּם אֲדֹנֵי
אֱלֹהִים: יִחְזָקָל מֶה טו
2. וְכָל מַעֲשֵׂר בָקָר הָצֶאֱן
כָּל אִשָּׁר יַעֲבֹר תַּחַת הָעֶשֶׂב
הָעֹשִׂירִי הַזֶּה קֹדֶשׁ לַיהוָה
וַיֵּרָא כֹּךְ לֵב

גליון הש"ס

תוס' ד"ה דומיא וכו'.
וא"ת הא אמרינן פכ"ש
והרמב"ן בחי' לבי' דף ע'
ד"ה ה"ג אין אומות נקטת
במסירה כתב דהכא אשגירות
לישנא הוא וכלאי כרס לאו
דוקא: ד"ה כתב וכו'
מסקינן דאין לחלק. עי'
חולין דף קמ ע"א מוס' ד"ה
למעוטי וז"ע:

מוסף רש"י

הובא בסוף המסכת

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

וּבְכָךְ. מִזֶּמֶר הַכְמוֹז שֶׁל
 (ט) מַלְאָךְ וְלִרְמָנָן וְגו'
 שֶׁמֶעֱמָדָה: רַב שִׁשָּׁא בְרִינָה
 לִדְלֹאֵךְ לִמְעֵינֵךְ מִיֶּדֶד דִּלְמָה
 [6] מִה לְכָלֵּאִים שֶׁמִּצְחוֹת
 דִּרְב אִידִי אִמֵּר מְשׁוּבוֹ
 הִדְנָא וְתִיתִי בְמַה ה' כְּרָא
 קְדוּשְׁתָּהּ אוֹסֶרְתָּה חָלָל
 (8) שְׁכָן בָּאִים מְכַלֵּל וְ
 הִדְרִין לֹא רָאִי זֶה כְּרָא
 (9) זֶה ה' הִצֵּד הַשּׁוֹהֵן
 וְמוֹתְרִין לְגִבּוֹה אָף אֲנִי
 שְׁאִסּוּרָה הַלְדִּיּוֹת תִּהְיֶה
 לְהִצֵּד הַשּׁוֹהֵן שְׁבָהּ
 אִמֵּר רַב אֲשֵׁי מִשּׁוֹם
 דִּדְנָא פִּרְכָּא מְהִיכָא
 מוֹם [1] מִה לְבַעַל מוֹם
 כְּקִרְבִּין אִמֵּר לֵיה רַב
 יוֹצֵא דוֹפֵן יוֹכִיחַ שְׁכָן
 כְּקִרְבִּין וְמוֹתֵר לְהִדְרִי
 לְיוֹצֵא דוֹפֵן שְׁכָן אִינִי
 יוֹכִיחַ מִה לְבַעַל מוֹם
 כְּקִרְבִּין יוֹצֵא דוֹפֵן יוֹי
 זֶה כְּרָא זֶה וְלֹא רָאִי זֶה
 שְׁבָהּ שְׁמוֹתֵרִים לְחָלָל
 (10) וְכִי מִצְדָּה שְׁאִסּוּרָה
 לְגִבּוֹה מִה הִצֵּד הַשּׁוֹהֵן
 מְכַלֵּל תֹּאמֵר בְּמִרְיָפְתָּהּ
 רַב אַחָא בְרִיה דְּרַב
 שְׁהוֹתֵרָה מְכַלֵּלָה מֵאֵל
 דְּעוֹלֵת הָעוֹף לְגִבּוֹה
 אֲשֶׁתְרוּי אֲשֶׁתֵּר [2] תִּמְנָה
 תְּמוֹת וְזִכְרוֹת בְּעוֹפוֹתָהּ
 הָעוֹף לְכַהֲנֵי כְהֵנִים
 וְהָאֵל פִּיכָה כְהֵנִי מִתָּה
 מוֹמִין נִדְּרָה תֹאמֵר בְּמֵה
 נִיבֵר מִשְׁ"ה אִיצְטְרִךְ ק
 (7) מִתְחַסֵּן נִפְקָא [1] מִמֵּן
 לְיִשְׂרָאֵל [2] מְכַל אֲשֵׁי
 נִפְקָא [3] פִּרְט לְמִרְיָפְתָּהּ
 דְּרֵא מִמִּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל ו
 הִיתָה לָּהּ שַׁעַת הַכּוֹשֵׁץ
 הִתְכַּסֵּר אֲבָל הִיתָה לְחֹסֶה
 תִּתְכַּסֵּר כְּתֵב רְחֻמָּא ו
 רְחֻמָּא כָּל אֲשֶׁר יַעֲבֹב
 הִיכָא דְנִמְרָפָה וְלִבְסוֹף
 אֲבָל הַקְדִּישָׁה וְלִבְסוֹף
 דְּאִקְדָּשָׁה הוּא חוּזֵא
 רְחֻמָּא מִן הַבֶּקֶר [4] רְחֻמָּא
 מִנְתָּה חוּטָא וְאֶחָד כִּי
 אֵינוֹ מְכַל יוֹם וְהוֹרְגָא
 שֶׁלֹּא רָחֵץ [5] דִּיּוֹ וְרַחֲמֵי
 [6] עַל גִּבִּי כְלִים עַל גִּבִּי
 פִּסּוֹל [7] קִמְצִין בְּשִׁמְאָל
 וְעוֹלָה בִּידוֹ צָרוֹ אוֹ גִּי
 הִיתָה וְהַחֲסֵר פִּסּוֹל
 אֲצִמְעוּתִי: גַּמ' לְמָה
 הַמְנַחוֹת שְׁמִצְוִן זֶה וְיֵא
 מִנְחַת חוּטָא טְעוּנָה שֶׁ
 שֶׁלֹּא יֵהָא קִרְבָּנוּ [8]

בל המנחות פרק ראשון מנחות

מה לכלאים שמצותו בכך רב שישא בריה
דרב אורי אמר משום דאיכא למימר ליהדר
דינא ויתני כמה הצד מה למליקה שכן
קדושתה אוסרתה חלב ודם יוכיחו מה לחלב
ודם שכן באים מכלל היתר מליקה תוכיו וחזר
הדין כל ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי
זה ^א הצד השוה שבהן שאסורין להדיוט
ומותרין לגבוה אף אני אביא מרפה אף על פי
שאסורה להדיוט תהא מותרת לגבוה מה
להצד השוה שבהן שכן מצותה בכך אלא
לומר רב אשי משום דאיכא למימר מעיקרא
דינא פרכא מהיכא קא מייתית לה מבצל
מום ^ב מה לבצל מום שכן עשה בו מקריבין
קריבין אמר ליה רב אחא ^ג סבא לרב אשי
יוצא דופן יוכיח שלא עשה בו מקריבין
בקריבין ומותר להדיוט ואסור לגבוה מה
ליוצא דופן שכן אינו קדוש בבכורה בעל מום
יוכיח מה לבצל מום שכן עשה בו מקריבין
בקריבין יוצא דופן יוכיח וחזר הדין לא ראי
זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה ^ד הצד השוה
שבהן שמותרים להדיוט ואסורים לגבוה
וכ"ש מרפה שאסורה להדיוט תהא אסורה
לגבוה מה להצד השוה שבהן שכן לא הותרו
מכלל תאמר במרפה שהותרה מכללה אל
רב אחא בריה דרבא לרב אשי מרפה
שהותרה מכללה מאי היא אילימא מליקה
דעולת העוף לגבוה בעל מום נמי בעופות
אשתריוו אשתרי ^ה תמות וזכרות בבמהא ואין
תמות וזכרות בעופות אלא מליקה דחמאת
העוף לכהנים כהנים משולחין גבוה קא זכו
ואלא פריך הכי מה להצד השוה שבהן שכן
מומן ניכר תאמר במרפה ^ו שכן אין מומה
ניכר משה"ה איצטריך קרא וטריפה מהכא נפקא
^ז מהתם נפקא ^ח ממשיקה ישראל מן המותר
לישראל ^ט מכל אשר יעבור תחת השבט
נפקא ^י פרט למרפה שאינה עוברת צריכי
דאי ממשיקה ישראל ה"א למעוטי הויכא דלא
היתה לה שעת הכושר דומיא דערלה וכלאי
היתכר אבל היתה לה שעת הכושר אימא
תתכשר כתב רחמנא כל אשר יעבור ואי כתב
רחמנא כל אשר יעבור הוה אמיתא למעוטי
הויכא דנמרפה ולבסוף הקדישה דומיא דמעשר
אבל הקדישה ולבסוף נמרפה דבעידנא
דאקדישה הוה חזיא אימא תתכשר ^{יא} כתב
רחמנא מן הבקר ^{יב} צריכי: מרתני' ^{יג} אחד
מנחת חטא ואחד כל המנחות שקמנן זר
אונו טבול יום מחוסר בגדים מחוסר כיפורים
שלא רחץ ^{יד} ידיו ורגליו ערל טמא יושב עומד
על גל כלים על גבי במה ע"ג רגלי חבירו
פסול ^{יז} קמנן בשמאל פסול כל בתירא אומר יח
ועלה בידו צדור או גרגר מלה או קורט של
היתר והחסר פסול ואיהו היתר שקמנן
אצבעותיו: גמ' למה לי למתנא אחד מנחת
המנחות שקמנן זר ואונן לר"ש איצטריך ^{יח} דת
מנחת חטא מעונה שמן ולבונה ^{יט} שלא יהא חו
שלא יהא קרבנו ^כ מהוירד וברין הוא שת

בבד. ואע"ג דלפסד לקיים צוילת
ומן שמידי צדוילת לא אפשר לקיים צדן
ד' ויחיד לאין מלות וכן ושרי לגבוה
מיחל מה לגבי שכן מחזור הכן ויחידו
ו"ל כיון דלאין לו היתר אלא על ידי
חיבור לא שרין למעבד מיינה יוכיח:
בעל מושג מזה חותר בעפוזות. ונ"ל
דהשגה מזה למיקל ממחוסר
אבר ויואל דופן ולבסוף שפאמר שכן
מומן ניכר אמי הכל שפיר:
שבן מושב ניבר. ואין לנו דמוחוסר
ומן ויחיד. ואלו שפיר ויחידו דכל
בעבד ורובע ואתמן ומחיר ויחידו דכל
הני ים להם ^{לג} קול יותר מטריפה
צבני מעיים שופן אידע כלל כי היכי
דחשיב יואל דופן מומו יכר משום ידי
מן קול ומחיה שריא להדיטן אדוסה
לגבוה אין ללמוד טריפה דמה להיה
שכן אין צמינה לגבוה ושכן מומה
ניכר: **דומ"א** דעריה וברא' הכרם.
הוא * וכל אמרינן * כל שעה (פסחים
דף כה.) וכל הכשר (חולין דף קנא.)
וזת אומרת כלאי הכרם עיקרן נאסר
הואיל ויהיה להם שעת הכושר קודם
ההפשה ואלו לומר דכלאין דכחיבי
בהאי קרא איירי בעצמים שפשוטין
יין לנסיס דדרשין (פסחים דף מה.)
מן המאפים ממוצר * מאות שנשמיירו
צבור הנהו לא יהיה להם שעת הכושר
דקרא דהרשן שמוערה הוא שהיתה לו
שעת הכושר קודם ההפשה ומן ההרשן
אין עושין נסיסין וא"ת אותם ענבים
עננין יהיה להם שעת הכושר קודם
ההפשוט מאמתי וי"ל שכן שנתוסף
צאיסור אחר שנעשה כלאים שגלג
אחרין כן לא היה לו מעולם ^ה (אחרין כן)
שעת הכושר והאי דמימסר אף מה
שגלג קודם לכן פלי שא"ל להדייל זה
מוה להפריש מעצמו צדוילת:
כתב רהמנא בן תשרי יעבור. אע"ג
דמוכר דהיבא שהיתה לו שעת
הכושר לא ילפינן ממשקה ישראל אפ"ה
מיימי ליה גב דכוחא בפי' לא האסורין
(תמורה דף כט.) וכן בעבד משום דע"י
מלחא קראי * מסקינן דלאין לחלק:
שקמצן זר אונן ב' והוא הדין
^ה שחיי יין ופירועי ראש
צמינה ומחלי עבודה כדאמרין בפרק
אלו הן כושרפין (אבות ד' כג.) ומנה
ושיר ^א ב' בתירא אומר ר' יוחנן
ויקמוץ בימין. ומחלי דמוכר צמירא
דהוא הדין אכולהו פסולי דלעיל
למחיה להא עריב פסול שמשא צדי
פסולי דלעיל ד' וי"ל משום דד"ד
דשמאל כיון דלית ליה הכשירה ציוס
היפופורס ^ה קצוע עבודה ולא חוועיל
כל מורה: **חסר** שקמצו בראש
אצבעותיו. אבז דמפסד ימר חסר
ומפסד חסר כיואל צו אף על גב
דלזרז וגריגז וקורט משום חסר הוא:
^{שלא}
ויחזור ויקמוץ בימין י' ^ה קמץ
ונה פסול מפני שאמרו הקומץ
רץ וחסר ^י שקמצו בראשי
א ואחר כל המנחות ליתני כל
א"ר שמעון ברין הוא שתהא
א נשכר ומפני מה אינה נסעונה
א חמאת חלב ^ה מעונה נסכים
^{שלא}
ד: **גמ'** שלא יהא קרצנו מסודר.
מיס צפק שמי מות (לקטן דף כ:)
א

עין משפט
נר מצודה

ב. א. מ"י פ"א מהל' פסוק"מ הלכה א:
ב. מ"י פ"ה מהלכות צ"ח מקדש ה' יח:
ג. מ"י פ"א מהלכות פסוק"מ הלכה ג:
ד. מ"י פ"ג מהל' מעה"ק הלכה יב:

שיימה מקובצת (המשך)

[illegible]